

SXEDIO.723

14.9.1963: ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΧΩΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΚΡΑΤΙΔΙΟΥ

Ενώ κατά τους τελευταίους μήνες του **1963** φαινόταν καθαρά πλέον στον ορίζοντα ότι ο Πρόεδρος Μακάριος θα προχωρούσε σε αναθεώρηση του Συντάγματος της Ζυρίχης, έχοντας σχεδόν έτοιμη και την οργάνωση "Ακρίτας", οι Τούρκοι από την πλευρά τους, με πλήρως εξοπλισμένη την οργάνωση TMT και πανέτοιμοι, θεωρούσαν την ευκαιρία κατάλληλη για να προχωρήσουν στα διχοτομικά τους σχέδια και τη δημιουργία του πρώτου σκέλους των αποφάσεων τους.

Οι αποφάσεις αυτές πρόβλεπαν τη δημιουργία δικής τους χωριστής διοίκησης, η οποία θα εξελισσόταν σε κρατίδιο με απότερο στόχο το γεωγραφικό διαμελισμό στον **35ο** παράλληλο που ξεκινούσε από την Μόρφου, μοίραζε τη Λευκωσία στα δύο και κατέληγε στον τουρκικό τομέα της Αμμοχώστου.

Οι Τούρκοι ποτέ δεν απέκρυψαν το στόχο τους αυτό ενώ χάρτες που βρέθηκαν κατά την προέλαση των Ελλήνων στην περιοχή της Ομορφίτας κατά τις διακοινοτικές συγκρούσεις που ακολούθησαν την έκρηξη της **21ης** Δεκεμβρίου **1963** αναφέρονταν σε αυτό το στόχο.

Το ότι προετοιμάζονταν οι Τούρκοι δεν χωρούσε καμιά αμφιβολία. Αλλά πάντοτε, κι' αυτό θα γινόταν και κατά τις επόμενες δεκαετίες, κάτω από την κάλυψη της άμυνας, για να παρορυσιάζονται τα θύματα, τα φόρτωναν όλα σε προετοιμασίες των Ελλήνων για να ξεκληρίσουν την τουρκική κοινότητα.

Το **1964** ένα έγγραφο που περιήλθε στα χέρια της Αστυνομίας (Φιλελεύθερος **21.3.1964**) αποκάλυπτε ότι οι Τούρκοι Αστυνομικοί γίνονταν μέλη οργάνωσης, της TMT, και έδιναν όρκο πίστης σ' αυτήν.

Αναφερόταν στον όρκο που υπέγραφε ο επιθεωρητής της Αστυνομίας Α. Αχμέτ υπό ημερομηνία

28.7.1961:

"Ως Τούρκος αστυνομικός ή χωροφύλακας γνωρίζω ότι οι Έλληνες αστυνομικοί και χωροφύλακες βρίσκονται υπό τις διαταγές των μυστικών ελληνικών οργανώσεων, των οποίων σκοπός είναι η καταστροφή ή η υποδούλωση της Τουρκικής κοινότητας όπως με τόν τρόπο αυτό καταστεί δυνατή πραγματοποίηση της Ενωσης.

Δεν έχω αμφιβολία ότι σε περίπτωση έκρηξης νέας διακοινοτικής σύγκρουσης, οι Έλληνες αστυνομικοί και χωροφύλακες προδίδοντας το καθήκον τους, όπως προστατεύσουν το νόμο και την τάξη, με ποικίλους τρόπους, θα επιτεθούν εναντίον της τουρκικής κοινότητας ή θα υποστηρίξουν τους επιτιθεμένους εναντίον της.

Πιστεύω ότι τα ελληνικά μέλη των δυνάμεων ασφαλείας προς πραγματοποίηση του ύπουλου σκοπού τους δεν θα διστάσουν να επιτεθούν πρώτα εναντίον των Τούρκων αστυνομικών και χωροφυλάκων, αποστερούντες έτσι την τουρκική κοινότητα της προστασίας της οποίας θα ετύγχαναν από μέρους των Τούρκων αστυνομικών και χωροφυλάκων και να θέσουν στη διάθεση των ελληνικών μυστικών οργανώσεων τις αποθήκες όπλων και πυρομαχικών που βρίσκονται υπό τον έλεγχό τους.

Ετσι, πιστεύοντας, εντάσσομαι ως εθελοντής στην Εθνική Οργάνωση των Τούρκων αστυνομικών διότι αισθάνομαι ότι είναι απολύτως αναγκαία η σύσταση μυστικής οργάνωσης μεταξύ των Τούρκων, για να καταστεί δυνατή η προάσπιση και διαφύλαξη από τους Τούρκους αστυνομικούς και χωροφύλακες, της επαγγελματικής αξιοπρέπειας και του γοήτρου της τουρκικής κοινότητας ως συνόλου ή ως ατόμων.

Γνωρίζω ότι στην οργάνωση η προδοσία τιμωρείται με ΘΑΝΑΤΟ.

ΔΙΔΩ ΛΟΓΟ ΤΙΜΗΣ ότι δεν θα αποκαλύψω τίποτε που σχετίζεται με τα μέλη της οργάνωσης, τις κάθε φύσης ενέργειες, τις εγκαταστάσεις, τα σχέδια και τα μέσα της. Οτι θα τηρώ ως ιερά μυστικά της ΠΑΤΡΙΔΑΣ οποιεσδήποτε αποφάσεις σχετικά με την οργάνωση, ότι

θα υπακούω χωρίς όρους στις διαταγές της οργάνωσης και του αρχηγού, υπό τις διαταγές του οποίου τελώ και ότι θα θεωρώ αυτές ως ανώτερες των διαταγών των επισημών ανωτέρων μου.

Υπ. Α. Αχμέτ
Επιθεωρητής

28.6.1961

ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΓΓΡΑΦΟ: Ένα δεύτερο έγγραφο που περιήλθε στην κατοχή της Κυπριακής Κυβέρνησης μιλούσε για παρόμοια σχέδια των Τούρκων. Το έγγραφο αποκάλυψε σε ομιλία του στα Ηνωμένα Έθνη στις **19 Φεβρουαρίου 1964**, ο υπουργός Εξωτερικών Σπύρος Κυπριανού.

Ο κύπριος υπουργός αναφέρθηκε στα ακόλουθα αποσπάσματα του εγγράφου (Μεταγλώττιση από τη επίσημη μετέφραση όπως κατατέθηκε στον ΟΗΕ):

"Απεδεχθήκαμε τις συμφωνίες Ζυρίχης και Λονδίνου ως προσωρινό στάδιο και γι' αυτό τον λόγο τις υπεγράψαμε. Εάν δεν αποτελούσαν προσωρινό στάδιο, αλλά τελική διευθέτηση, δεν θα τις είχαμε αποδεχθεί. Θα παρατείνουμε για περαιτέρω περίοδο τις διαμάχες μεταξύ των δύο κοινοτήτων και θα ζητούσαμε από τα Ηνωμένα Έθνη την διχοτόμηση.

"Αποδοχή από μας της συμφωνίας Ζυρίχης ως τελικής λύσης σημαίνει ότι εμείς οι ίδιοι προκαλούμε την εξολόθρευση του τουρκικού στοιχείου της νήσου. Για τον λόγο αυτό συμφωνήθηκε όπως η Κυβέρνηση της Τουρκικής Δημοκρατίας κατά τη διάρκεια της μεταβατικής αυτής περιόδου παράσχει σε μας τη μέγιστη δυνατόν οικονομική και άλλη βοήθεια προς πραγματοποίηση του τελικού μας σκοπού. Είναι αξιοσημείωτο ότι κατά τις πρώτες επαφές, τις οποίες είχαμε με το Στρατηγό Γκιουρσέλ, Πρόεδρο της Προσωρινής Κυβέρνησης, (της Τουρκίας) επθε συμφωνία στα θέματα αυτά και ανακοινώθηκε σε μας κατά τον σαφέστερο δυνατό τρόπο ότι οι Συμφωνίες τόσο για την Τουρκία όσον και για μας δεν αποτελούσαν παρά ένα προσωρινό στάδιο".

"Το ζήτημα των χωριστών δήμων και του

καθεστώς των χωριστών κοινοτήτων αποτελούν τη βάση. Μολονότι ο διαχωρισμός είναι υλικώς κακός και αποτελεί πολυδάπανο σχέδιο για τους Τούρκους, πρέπει εν τούτοις να προωθηθεί πάση θυσία. Σήμερα η Αντιπολίτευση προσπαθεί πάση θυσία να καταστρέψει το διαχωρισμό και να ενώσει τους Δήμους. Ισχυρίζεται ότι λόγω του διαχωρισμού τούτου των Δήμων περιορισμένος αριθμός προσώπων υποφέρει και ότι πρέπει να υπάρξει κοινή πορεία με τους Έλληνες ανεξάρτητα από τίμημα.

"Βλέπομεν ότι υπάρχει μόνο ένας δρόμος ανοικτός για μας και αυτός είναι ο ακόλουθος:

α). Να προπαγανδίσουμε σε ολόκληρη τη νήσο μια πίστη και μια πεποίθηση, η οποία να μεταβιβάζεται από γενιά σε γενιά. Η πίστη και η πεποίθηση αυτή πρέπει να κάμουν κάθε Τούρκο νέο ή γέροντα, να αισθάνεται ότι είναι περισσότερο παρά αναγκαίο να δικαιωθεί η αλήθεια ότι οι Συμφωνίες αποτελούν προσωρινή κατάσταση πραγμάτων και ότι η κοινότητα μας πρέπει να αποτελέσει χωριστό καθεστώς.

β). Να αντιδράσουμε στον ανώτατο δυνατό βαθμό εναντίον οποιασδήποτε προσπάθειας των Ελλήνων, οι οποίοι προσπαθούν να επιφέρουν κατάρρευση του καθεστώτος των χωριστών δήμων.

γ). Να ανακόψουμε και παρεμποδίσουμε εκείνους των οποίων η προπαγάνδα και τα δημοσιεύματα διασπούν τον εθνικόν αγώνα και να δώσουμε στα μέλη της αντιπολίτευσης μέσα στην Τουρκική κοινότητα να αντιληφθούν ότι οι πράξεις τους εναντίον του εθνικού αγώνα αποτελούν βασικό λάθος.

"Ο κ. Γκουρκάν και ο κ. Χικμέτ, των οποίων η αρθρογραφία και πράξεις εξυπηρετούν τις προσπάθειες των Ελλήνων -όλα αυτά πρέπει να σταματήσουν και εάν τα πρόσωπα αυτά δεν πιστεύουν στην ύπαρξη του εθνικιστικού μας αγώνα πρέπει να υποχρεωθούν να σιγήσουν".

ΤΡΙΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ: Εκείνο όμως που αποτελούσε το αποκορύφωμα των τουρκικών σχεδίων που δεν πρόλαβαν να το αποκρύψουν ήταν ένα έγγραφο το οποίο υπέγραψαν ο αντιπρόεδρος Φαζίλ Κουτσιούκ και ο

Πρόεδρος της Τουρκικής Κονοτικής Συνέλευσης Ραούφ Ντενκτάς, οι δυο βασικοί αρχηγοί των μυστικών εξστρεμιστικών οργανώσεων των τουρκοκυπρίων ΤΜΤ και ΒΟΛΚΑΝ και το οποίο περιήλθε στα χέρια των Κυπριακών αρχών μετά την έναρξη των συγκρούσεων.

Το έγγραφο αυτό με ημερομηνία **14.9.1963** βρέθηκε στο χρηματοκιβώτιο του Υπουργού Υγείας Πλουμέρ.

Το χρηματικοκιβώτιο άνοιξε μάλιστα στην παρουσία του Υπουργού Εργασίας, προσωρινού Υπουργού Γεωργίας, Τάσσου Παπαδόπουλου, στην παρουσία αρμοδίου υπαλλήλου, όπως αφηγήθηκε αργότερα ο κ. Παπαδόπουλος, ο οποίος και κατέγραψε τα πάντα που βρέθηκαν μέσα σ αυτό.

Στο έγγραφο αναφερόταν ότι θα ανακηρυσσόταν τουρκοκυπριακό κρατίδιο που θα αναγνωριζόταν επίσημα από την Τουρκία, θα ζητείτο από την Τουρκία να επέμβει στην Κύπρο, οι Τούρκοι βουλευτές θα αποτελούσαν μέλη της τουρκοκυπριακής βουλής, ενώ οι τουρκοκύπριοι θα υποχρεώνονταν να συγκεντρωθούν σε μια περιοχή για να μπορούν να την υπερασπίσουν και οι δημόσιοι υπάλληλοι θα μετατρέπονταν σε υπαλλήλους του νέου κράτους.

Αναφερόταν στο έγγραφο το οποίο παραθέτει ολόκληρη σε μετάφραση ο Γλαύκος Κληρίδης στον πρώτο τόμο των απομνημονευμάτων του με τίτλο "Η κατάθεση μου" σελ **218**:

"Μια γρήγορη ματιά στη γενική πολιτική της τουρκικής κοινότητας αναφορικά με το μέλλον της Δημοκρατίας επ ευκαιρία της συμπλήρωσης τριών χρόνων από της εγκαθίδρυσεως της Δημοκρατίας.

Εχουν περάσει τρία χρόνια από την εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Μετά την υπογραφή των συμφωνιών της Ζυρίχης και του Λονδίνου, που είναι το θεμέλιο του σιτινάγματος, η τουρκική κοινότητα εγκατέλειψε το βασικό στόχο της να ενωθεί με τη μητέρα πατρίδα και συμφώνησε στην εγκαθίδρυση αυτής της Δημοκρατίας, ενώ οι Ελληνοκύπριοι παραιτήθηκαν απο το βασικό στόχο της Ένωσης και συμφώνησαν να γίνουν εταίροι των

Τούρκων στη διακυβέρνηση της Δημοκρατίας.

Συμφωνήθηκε ότι η Δημοκρατία που θα ιδρυόταν κατά τις συμφωνίες της Ζυρίχης, θα είχε ιδιόρρυθμο χαρακτήρα και έγινε αποδεκτό από τις πρώτες μέρες, ότι για να μπορέσει να λειτουργήσει η Δημοκρατία, οι δυο κοινότητες όφειλαν να κρατήσουν τις υποσχέσεις τους, να παραμείνουν πιστές στις συμφωνίες και να επιδιώξουν καλή πίστη και συνεργασία.

Δυστυχώς από τις πρώτες μέρες οι Έλληνες άρχισαν να επιτίθενται από τον τύπο και τα άλλα μέσα στις συμφωνίες της Ζυρίχης. Ακόμα και ο Μακάριος που υπέγραψε τις συμφωνίες της Ζυρίχης, δεν απέφυγε να ομολογήσει επ ευκαιρία της επετείου της ΕΟΚΑ το **1960** ότι οι συμφωνίες ήσαν εφιαλτήριο για μελλοντικές νίκες.

Από της ανακηρύξεως της Δημοκρατίας η τουρκική κοινότητα έκανε γνωστό με διάφορους τρόπους ότι οι Ελληνοκύπριοι δεν είχαν σκοπό να αποδεχθούν και να εφαρμόσουν αυτές τις συμφωνίες και υπέβαλε αναφορές στις οποίες εξηγούσε ότι στην εφαρμογή των συμφωνιών οι Έλληνες κατέφυγαν σε κάθε είδους τεχνάσματα για να αποκλείσουν την αναγνώριση έστω και των πιο ασήμαντων δικαιωμάτων στους Τούρκους.

Δεν είναι αναγκαίο να περιλάβουμε σ' αυτή την αναφορά τις αδικίες την πίεση, τις απειλές, τη δωροδοκία για να καλυφθούν ενοχές, στα οποία κατέφυγαν οι Έλληνες σε βάρος των Τούρκων υπό το καθεστώς αυτό (στο ζήτημα αυτό υπάρχουν προηγούμενες αναφορές).

Κατά τη γνώμη μας το **1964** θα είναι κυρίως η χρονιά του Μακαρίου. θα είναι μια αποφασιστική χρονιά όσον αφορά το ζήτημα της αναθεώρησης του συντάγματος και, λόγω των δηλώσεων του Μακαρίου, η τουρκική κοινότητα πρέπει να αναλάβει την υποχρέωση να ακολουθήσει μια πιο δραστήρια πολιτική. Ποιος θα είναι ο βασικός στόχος μιας τέτοιας δραστήριας πολιτικής;

Η απάντηση σ αυτό το ερώτημα πρέπει να δοθεί χωριστά, επειδή εξαρτάται από τις δυο εναλλακτικές

πορείες που μπορεί να ακολουθήσουν οι Έλληνες:

1. Οι Έλληνες ίσως καταγγείλουν ή προσπαθήσουν να καταργήσουν τις συμφωνίες του Λονδίνου και της Ζυρίχης και το Σύνταγμα.

2. Ίσως προχωρήσουν με την "αναπροσαρμογή τακτικής"- μια πολιτική που ακολουθούν τα τελευταία χρόνια, ώστε να μην μπορεί να εφαρμοσθεί το σύνταγμα και οι Τούρκοι στην πράξη να βρεθούν σε μειονεκτική θέση (υποβαθμισμένοι σε **Status** μειονότητας).

Στην περίπτωση που οι Έλληνες καταγγείλουν επίσημα το σύνταγμα ή προσπαθήσουν να το αναθεωρήσουν, πράγμα που για μας είναι το ίδιο, η τουρκική κοινότητα θα πάρει τη μοίρα της στα χέρια της και θα εγκαθιδρύσει μια Κυπριακή Δημοκρατία εκτός των συμφωνιών της Ζυρίχης, σύμφωνα με το αξίωμα "πάσσαλος πασσάλω εκβάλλεται".

Η επιτυχία μας τέτοιας κίνησης επιβάλλει σκληρό αγώνα απ την πλευρά της τουρκικής κοινότητας και υποστήριξη από πολλούς εσωτερικούς και εξωτερικούς παράγοντες. Χωρίς αμφιβολία, ο σημαντικότερος από τους εξωτερικούς παράγοντες θα είναι η υλική και ηθική βοήθεια της μητέρας πατρίδας. Πρακτικά δεν υπάρχει πιθανότητα να μπορέσει η τουρκική κοινότητα να πολεμήσει υπό τις παρούσες συνθήκες, αν προηγουμένως δε λάβει τη συγκατάθεση και παραπέρα βοήθεια της μητέρας πατρίδας. Συνεπώς, είναι θεμελιώδες να συμφωνήσουμε προηγουμένως με τη μητέρα πατρίδα σε μια γραμμή δράσης που να βασίζεται απόλυτα σ ένα λεπτομερειακό σχέδιο. Ο Μακάριος δεν έχει ακόμα κάνει σοβαρή προσπάθεια να καταγγείλει ή να αναθεωρήσει τις συμφωνίες. Υπάρχει αρκετός χρόνος να ετοιμάσουμε ένα τέτοιο σχέδιο και πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτό το χρόνο.

Πράγματι, κατά τη συμφωνία εγγύησης, η μητέρα πατρίδα μπορεί να επέμβει μόνη της αν καταλυθεί επισήμως το σύνταγμα. Αλλά το μονο αποτέλεσμα μιας τέτοιας επέμβασης θα ήταν η επιστροφή στην κατάσταση υπό την οποία έγιναν οι συμφωνίες της Ζυρίχης.

Εφ' όσον οι Έλληνες θα είναι αποφασισμένοι, παρά την επέμβαση να μην επιτρέψουν σε μια τέτοια κατάσταση να επιζήσει, και λαμβάνοντας υπόψη μας τον αρνητικό αντίκτυπο που θα δημιουργήσει στον ΟΗΕ και την παγκόσμια κοινή γνώμη η επέμβαση, είναι αμφίβολο αν αξίζει να δεχθούμε τους κινδύνους που θα δημιουργηθούν για τη μητέρα πατρίδα από μια μονομερή επέμβαση.

Κατά συνέπεια, στην περίπτωση που οι Έλληνες καταλύσουν επισήμως το σύνταγμα, η τουρκική κοινότητα, παίρνοντας τη μοίρα της στα χέρια της, πρέπει να προχωρήσει στην εγκαθίδρυση μιας Τουρκικής Δημοκρατίας, κι έτσι τουλάχιστον οι κίνδυνοι από μια πραγματική επέμβαση εξαρχής θα αποτραπούν.

Μπορούμε να συνοψίσουμε ως εξής τα κυριότερα σημεία ενός τέτοιου σχεδίου:

1. Ο Τούρκος αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας θα γίνει αποδεκτός ως πρόεδρος της Δημοκρατίας από την τουρκική κοινότητα και μια κυβέρνηση που ααπαρτίζεται εξ ολοκλήρου από Τούρκους θα σχηματισθεί σύμφωνα με τις προβλέψεις του ισχύοντος συντάγματος.

2. Η μητέρα πατρίδα θα αναγνωρίσει αμέσως την Κυβέρνηση που θα σχηματισθεί και η οποία θα ζητήσει αμέσως βοήθεια απ αυτήν.

3. Το αίτημα αυτό για βοήθεια θα ακολουθηθεί από την επέμβαση της μητέρας πατρίδας μας. Αν χρειασθεί, θα αναγνωρισθούν αμέσως δικαιώματα ιθαγένειας σε Κυπρίους που ζουν στην Τουρκία (το δικαίωμα αυτό υφίσταται κατ αρχήν υπό το παρόν σύνταγμα με τη μορφή ποσοστών) και θα τους δοθούν διαβατήρια, τα οποία θα έχουν προετοιμασθεί για την Τουρκική Δημοκρατία, για να εξασφαλισθεί κατ αυτόν τον τρόπο η εισχώρηση τους στην Κύπρο.

4. Οι Τούρκοι μέλη της Βουλής των αντιπροσώπων και οι Τούρκοι μέλη της κοινοτικής συνέλευσης θα σχηματίσουν τη βουλή της Δημοκρατίας και θα αναδεχθούν τις πρόνοιες του ισχύοντος συντάγματος

για την εγκαθίδρυση μιας Δημοκρατίας αποτελούμενης αποκλειστικά από Τούρκους.

5. Μετά την αναγνώριση της Τουρκικής Δημοκρατίας από τη μητέρα πατρίδα, θα υπογραφεί αμέσως μαζί της μια εμπορική συμφωνία και μια συμφωνία βοήθειας, με την οποία η τουρκική κοινότητα θα αντιμετωπίσει τις υλικές ανάγκες της. Αναμφίβολα, στόχος μιας τέτοιας συμφωνίας θα είναι να δοθεί νομιμότητα στη βοήθεια από πλευράς διεθνούς δικαίου.

6. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η κίνηση αυτή της τουρκικής κοινότητας θα συναντήσει την αντίδραση των Ελλήνων, οι οποίοι θα αντιδράσουν έμπρακτα εναντίον των Τούρκων. Λογω των επιθετικών ενεργειών τους θα αρχίσει μεταξύ των δυο κοινοτήτων μια σύγκρουση που θα κρίνει το αποτέλεσμα.

7. Όταν αρχίσει η σύγκρουση, η διασκορπισμένη σ' όλο το νησί τουρκική κοινότητα πρέπει να συγκεντρωθεί διά της βίας σε μια περιοχή και να υποχρεωθεί να την υπερασπίσει. Η επιλογή της περιοχής εξαρτάται από το στρατηγικό σχέδιο που θα ετοιμάσουν ειδικοί. Πριν αρχίσει η σύγκρουση είναι απαραίτητο η τουρκική κοινότητα να αυξήσει τα εφόδια της σε τροφές και άλλα απαραίτητα και να ετοιμάσει λεπτομερή σχέδια για την ενίσχυση των δεσμών της με τη μητέρα πατρίδα.

8. Είναι αναγκαίο οι δημόσιοι υπάλληλοι που βρίσκονται στο διοικητικό μηχανισμό σήμερα, να μεταφερθούν στη νέα υπηρεσία, ώστε να μην παρεμποδισθεί η εργασία τις πρώτες μέρες και να προχωρήσουμε από τώρα με τον αναγκαίο πυρήνα για την καθιέρωση ενός συμβουλίου τουρκικής κοινότητας. Είναι επίσης απαραίτητο να ετοιμασθούν λεπτομερή σχέδια για τη λειτουργία των υπηρεσιών σύμφωνα με το σχέδιο και να αρχίσει από τώρα η προετοιμασία των απαραίτητων από οικονομικής απόψεως σχεδίων.

Τα παραπάνω αποτελούν το περίγραμμα του σχεδίου και πριν ετοιμασθεί έναν πλήρες και λεπτομερές σχέδιο για όλα τα ζητήματα, είναι

αναγκαίο και ορθό να καταλήξουμε ότι η τουρκική κοινότητα θα κάνει κάθε δυνατή θυσία σ αυτό το ζήτημα.

Υπάρχει τώρα το ερώτημα ποια πολιτική θα ακολουθηθεί στην περίπτωση που οι Έλληνες συνεχίσουν τη παρούσα κατάσταση, δηλαδή την **de facto** κατάργηση του συντάγματος. Πιστεύουμε ότι αν οι Έλληνες συνεχίσουν αυτή την πολιτική, στόχος της τουρκικής κοινότητας πρέπει και πάλι να είναι η εγκαθίδρυση μιας χωριστής Δημοκρατίας. Η τουρκική κοινότητα δεν μπορεί πλέον να ανεχθεί τη συνέχιση αυτής της κατάστασης πραγμάτων. Μόνο εάν η τουρκική κοινότητα δεν μπορεί να προχωρήσει ανοικτά στην κατάλυση του συντάγματος, θα αναγκασθεί να προχωρήσει με αργότερο ρυθμό στον τελικό σκοπό.

1. Για να αντιμετωπίσουμε το πρώτο ενδεχόμενο, πρέπει να προετοιμασθεί το ταχύτερο δυνατόν ένα λεπτομερές σχέδιο, το οποίο θα τεθεί σε εφαρμογή.

2. Για να κάνουμε ακόμα πιο δύσκολη στους Έλληνες την εφαρμογή του συντάγματος σε κάθε τομέα, πρέπει να γίνουν πιο δραστήριες ενέργειες από τον τύπο. Το φυσικότερο αποτέλεσμα μιας τέτοιας δράσης θα είναι ότι όλα τα μέλη της τουρκικής δημόσιας υπηρεσίας, στηριζόμενα στα καθήκοντά τους και στο σύνταγμα, θα συγκρουσθούν με τους Έλληνες και στην περίπτωση αυτή το συμβούλιο της τουρκικής κοινότητας πρέπει να διαθέτει τα αναγκαία οικονομικά μέσα.

3. Στο οικονομικό πεδίο, για να γίνει αυτόνομη η τουρκική κοινότητα και να διασφαλισθεί η επιτυχία του πρώτου σχεδίου, πρέπει να ιδρύσουμε χρήσιμες βιομηχανίες. Εφόσον αυτές οι βιομηχανίες θα μπουκοταρισθούν από τους Έλληνες, πρέπει να εξασφαλίσουμε αγορές στην Τουρκία για να μπορέσουν να επιβιώσουν.

4. Για να αναζωογονηθεί οικονομικά η τουρκική κοινότητα και να προετοιμασθεί για την εφαρμογή του πρώτου σχεδίου, είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν γρήγορα στενοί δεσμοί μεταξύ Κύπρου και μητέρας

πατρίδας, ιδιαίτερα διά θαλάσσης (**Ferry-boat** κλπ) και να αυξηθεί όσο γίνεται ο πληθυσμός των Τούρκων του νησιού με την είσοδο δήθεν τουριστών από την Τουρκία.

5. Η τουρκική κονότητα αφού ολοκληρώσει αυτές τις προετοιμασίες από οικονομικής στρατιωτικής και ηθικής πλευράς, θα επωφεληθεί της ευκαιρίας μιας συνταγματικής κρίσης που θα δημιουργήσουν οι Έλληνες για να πετύχει ορισμένα αποτελέσματα.

Μέχρι τότε οι Έλληνες θα μας δώσουν πολλές ευκαιρίες σ αυτό το θέμα κι είναι φανερό από τώρα ότι τις περισσότερες ευκαιρίες θα μας τις δώσουν με τη συμπεριφορά τους.

Λευκωσία **14.9.63**

Δρ **Fasil Kutchuk**

Αντιπρόεδρος της Δημοκρατίας

Rauf Denktash

Πρόεδρος της Τουρκικής

Κοινοτικής Συνέλευσης